

SUSANNA BARQUÍN I CASTANY

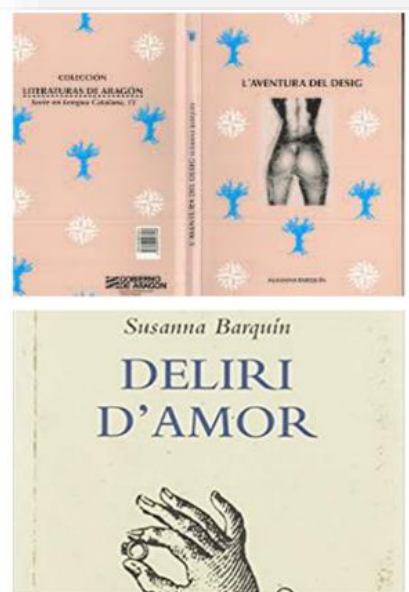
BIOGRAFIA

Va nèixer a Fraga el 1966, és llicenciada en Filosofia i treballa a Barcelona. Ha estat redactora –en ocasions amb els pseudònims com Damià/Dolors Torrent, també D. Torrent, B. Torrent, Víctor Vila i Josep M. Ibarz– a la revista *Temps de Franja* des de 2006 fins a 2010. Des de 2010 col·labora amb el suplement «Lectura» del *Diari Segre*. Alguns dels seus articles, signats o no, han estat publicats al diari *Avui* en el volum *Agricultura, aigua i alimentació: el repte de Catalunya per al segle XXI* (2006).

És autora de les novel·les breus *Deliri d'amor* (2004), un viatge interior narrat per una veu femenina que se'ns mostra, sovint, desesperada en la complexa recerca de la satisfacció d'un desig obscur que domina la vida de la protagonista, i *L'aventura del desig* (2004), premi «Guillem Nicolau» de 2003, el jurat del qual va destacar-ne l'estil elaborat, la innovació temàtica on la psicologia femenina es tracta amb especial sensibilitat

literària. També ha publicat narrativa breu a reculls com *Capolatell* (2011), fruit de les trobades d'escriptors al Pirineu

Ha prologat el recull d'assaigs de diversos autors *Removent consciències. Transgressió cívica i fet nacional* (2010). També ha participat amb un assaig a *Nosaltres les fusterianes* (2017), una mirada a l'obra i la figura de Joan Fuster feta per dones de tot l'àmbit lingüístic català; i ha escrit sobre narrativa breu en reculls com *Batec*

a batec. Miscel·lània de treballs ofert en honor de Josep Galan i Castany (2006).

BIBLIOGRAFIA

Obra de l'autora

BARQUÍN, Susanna (2002): *L'aventura del desig*. Zaragoza: Gobierno de Aragón- Departamento de Educación, Cultura y Deporte.

<https://lenguasdearagon.org/wp-content/uploads/2016/12/LAVENTURA-DEL-DESIG.pdf>

BARQUÍN, Susanna (2004): *Deliri d'amor*. Fraga: Institut d'Estudis del Baix Cinca. Calaceit: Associació Cultural del Matarranya.

https://books.google.es/books?id=EgF_NvxgokoC&pg=PA48&lpg=PA48&dq=deliri+d%27amor+barquin&source=bl&ots=KrytrOpe91&sig=AqhRvPWZwOktV9RlyGHb56v8-

[U4&hl=ca&sa=X&ei=4p12Vd3eMIPfUb_Fg9gG&ved=0CEMQ6AEwBQ#v=onepage&q=deliri%20d'amor%20barquin&f=false](https://books.google.es/books?id=U4&hl=ca&sa=X&ei=4p12Vd3eMIPfUb_Fg9gG&ved=0CEMQ6AEwBQ#v=onepage&q=deliri%20d'amor%20barquin&f=false)

<http://www.ascuma.org/wordpress/botiga/quaderns-de-les-cadolles/>

BARQUÍN, Susanna (2006): «*Mort a l'almodí*». Moret, Hèctor: *Batec a batec. Miscel·lània de treballs oferts en honor de Josep Galan i Castany*. Calaceit: Institut d'Estudis del Baix Cinca – IEA – Associació Cultural del Matarranya.

<https://books.google.es/books?id=ck2sAWugyFMC&pg=PA23&dq=batec+a+batec+josep+galan&hl=es&sa=X&ved=2ahUKEwj1-Z23->

[ez6AhU5g84BHD4LCNkQ6AF6BAgKEAI#v=onepage&q=batec%20a%20batec%20josep%20galan&f=false](https://books.google.es/books?id=ez6AhU5g84BHD4LCNkQ6AF6BAgKEAI#v=onepage&q=batec%20a%20batec%20josep%20galan&f=false)

Bibliografia sobre l'autora

MORET, Hèctor 1998: *Indagacions sobre llengua i literatura*. Calaceit: Gràfiques del Matarranya.

<https://books.google.es/books?id=9C0J3omPM18C&printsec=copyright#v=onepage&q&f=false>

MORET, Hèctor 2014: «Breu diccionari d'escriptura i escriptors contemporanis en català a l'Aragó» *Alazet*, 21, p. 33-72

<http://revistas.iea.es/index.php/ALZ/article/view/309>

MORET, M. Teresa (2022): «La narrativa en català a l'Aragó». GIRALT, J. / NAGORE, F. *Aragonés y catalán en la literatura de Aragón*. Zaragoza: Prensas de la Universidad de Zaragoza, pp. 234-275.

<https://zaguan.unizar.es/record/118246/files/BOOK-2022-021.pdf>

QUINTANA, Artur (2017): «Panorama de la literatura contemporània catalana a l'Aragó». GIRALT, Javier / MORET, Maria Teresa (eds.): *El repte d'investigar a la Franja d'Aragó*. Zaragoza: Prensas de la Universidad de Zaragoza, pp. 119-145.

<https://zaguan.unizar.es/record/63132/files/BOOK-2017-015.pdf>

V.V.A.A. (2011): *Capolatell. Relats dels Pirineus*. Lleida: Editorial Fonoll.

VÍDEO POEMA

<https://www.youtube.com/watch?v=IGSctYjhB9A>

«De boires i clarianes»

L'Agustí estava farcit de polls i brut, molt brut. La immundícia de poc no li arriba a les entranyes de tant menjar i cagar al mateix pot, però era fort, i saber que la Maria ja devia haver parit li donava encara més força. El noi, perquè havia de ser un noi, es diria Gregori, ja ho va deixar dit quan se'l van emportar: -Posa-li Gregori, Maria, que serà un xiquet!-.

No s'havien tornat a veure des de Sant Josep quan el van anar a buscar a casa a Fraga, se'l van emportar pres, acusat de desertar del front i ell, que no, que només volia veure la dona. El judici havia estat ràpid i van amnistiar-lo la pena, potser perquè el van creure o potser perquè els moros l'empaitaven, havien pres Lleida i arribaven a Camarasa. Entre fugides, trets, camins i un altre judici que finalment el va condemnar s'havia escapolit l'estiu. Portava cinc mesos al batalló disciplinari número cinc de Clariana de Cardener i no pensava passar-hi ni un dia més, així que es va llevar a les fosques i es va escapar, tan senzill com això. No el va veure ningú, i si a l'endemà algú el trobaven a faltar, matarien als desgraciats que tenia com a companys de barracó i potser els feia un favor i tot.

En Serret li havia explicat mil vegades com arribar des del mas de can Joval a Sant Miquel d'Olius, on deia que hi havia alguns companys seus amagats. Sabia quins masos el podien ajudar i quins calia evitar, perquè havia viscut de la caritat dels masovers fins que en una batuda els carabiners el van enxampar. Havien somniat junts com fugir d'aquell malson

però mai no es van atrevir a moure un dit, perquè si ho feien, els companys de barracó en pagarien les conseqüències, i ja sabien que els manaires d'aquell forat tenien el fetge ben negre.

Quan va arribar a Sant Miquel d'Olius els peus li feien mal de veritat, havia caminat durant hores i tenia fred, no estava acostumat a la neu i sort en va tenir de l'abric i les botes que havia enviat la Maria per Tots Sants, que sinó no ho hagués contat. Va seure a la porta de l'església per descansar una mica i recuperar l'alè. Hi havia un raig tímid de sol i estava ocupat amb el goig que feia notar-lo al front, quan va sentir un guàrdia que cridava l'alto: –Si estic assegut, home, que no me'n vaig, que no puc amb l'ànima! Què vols?–, li va contestar. I el guàrdia, que devia de tenir setze o disset anys, va disparar sense adonar-se'n, sense voler, de veres que no hi va haver mala intenció.

(V.V.A.A. 2011: *Capolatell. Relats dels Pirineus*. Lleida: Editorial Fonoll)

ENLLAÇOS

- **Viquipèdia**

https://ca.wikipedia.org/wiki/Susanna_Barqu%C3%ADn_i_Castany

- **Notícies i articles de l'autora**

<http://empassapelcap.blogspot.com/>

https://www.segre.com/noticies/lectura/opinio/de_rosegons/2022/01/23/radical_chic_159329_2639.html

<https://www.elperiodicodearagon.com/aragon/2013/05/17/susanna-barquin-lapao-parecen-ganas-47409583.html>

<http://susannabarquin.zoomblog.com/>

<https://www.naciodigital.cat/naciosolsona/noticia/4106/capolatell-llibre-ambientat-solsona-solsones>

<https://www.descobrir.cat/ca/escapades/fraga-un-tomb-per-la-capital-del-baix-cinca-483.php>

<https://www.consello.org/wp-content/uploads/2018/06/fuellas-203.pdf>

<https://llorencapdevila.blogspot.com/2012/07/capolatell.html>